

BAHÁ'Í BØNNER

BAHÁ'Í BØNNER

Et utvalg bøtter åpenbart av
Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá

Bahá'í
FORLAG

© 2021 Bahá'í Forlag

www.bahaiforlag.no

ISBN 978-82-90224-76-4 (trykt)

ISBN 978-82-90159-88-2 (PDF)

Engelske originaler til dette dokumentet er
lastet ned fra Bahá'í Reference Library:

www.bahai.org/library/

Engelske originaltitler:

Additional Prayers Revealed by Bahá'u'lláh

Additional Prayers Revealed by 'Abdu'l Bahá

Twenty-six Prayers Revealed by 'Abdu'l-Bahá

INNHold

Bønner åpenbart av Bahá'u'lláh	3
Bønner åpenbart av 'Abdu'l-Bahá	17
26 bønner åpenbart av 'Abdu'l-Bahá	33

BØNNER
åpenbart av Bahá'u'lláh

Ren og helliggjort er du, o min Gud! Hvordan kan pennens bevege seg og blekket flyte etter at miskunnhetens bris har stilnet, og gavmildhetens tegn har forsvunnet, når fornedrelsens sol har stått opp, og ulykkenes sverd er trukket, når sorgens himler er blitt løftet, og lidelsens piler og hevners lanser har regnet fra maktens skyer – på en slik måte at frydens tegn har forlatt alle hjerter, og gledens vitnesbyrd er blitt slettet fra alle horisonter, håpets porter har blitt stengt, den guddommelige miskunns bris har opphørt å strømme over troskapens rosehage, og tilintetgjørelsens virvelvind har rammet tilværelsens tre. Pennen jamrer seg, og blekket klager over sin tilstand, og tavlen er overveldet ved dette rop. Sinnet er i opprør ved smaken av denne smerte og sorg, og den guddommelige nattergal kaller: “Akk og ve! for alt som er kommet til syne”. Og dette, o min Gud, er av intet annet enn dine skjulte gaver.

– Bahá'u'lláh

O du som holder navnenes rike og alle tings herredømme i ditt grep, du ser hvordan jeg er blitt en fremmed fra mitt land på grunn av min kjærlighet til deg. Jeg ber deg ved ditt åsyns skjønnhet om å gjøre min fjernhet fra mitt hjem til et redskap som gjør at dine tjenere kan nærme seg din Saks kilde og din åpenbarings daggry. O Gud, jeg roper på deg med en tunge som ikke har sagt et ulydig ord mot deg, og bønnfaller deg ved ditt herredømme og din makt om å bevare meg i din barmhjertighets ly og gi meg styrke til å tjene deg og å tjene min far og mor. Sannelig, du er den allmektige, hjelperen i fare, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

*I Herrens navn, den helligste, den største,
den opphøyede, den herligste!*

Ære være deg, o du som er alle veseners Herre og hele skaperverkets ytterste mål! Jeg bevitner

både med mitt indre og ytre vesens tunge at du har åpenbart og tilkjennegitt deg selv, at du har sendt ned dine vers og fremlagt dine bevis, og at du er uavhengig av enhver bortsett fra deg selv og helliget over alt annet enn deg. Jeg ber deg ved din Saks herlighet og ditt ords kraft om nådigst å bistå dem som har stått opp for å utføre det som er blitt pålagt dem i din bok, og å utrette det som kan spre din anerkjennelses duft viden om. Sannelig, du er den mektige, den nådige, den tilgivende, den gavmilde.

– Bahá'u'lláh

*I Herrens navn, den helligste, den største,
den opphøyede, den herligste!*

O Gud, min Gud! Du ser hvordan din tjener har vendt sitt ansikt mot deg og har lengtet etter å motta din ære ved å utføre det han er blitt befalt i din bok. Bestem du for ham ved din mest opphøyede Penn det som vil bringe ham nær de herligste tinder.

Du er sannelig verdens oppdrager og nasjonenes Herre, og du er sannelig den mektige, den altbetvingende, den allmektige.

– Bahá'u'lláh

O Gud, min Gud! Deg være ære for å ha ledet meg til din åpenbarings horisont, opplyst meg med din nådes og barmhjertighets stråleglans, fått meg til å fremsi din pris og gitt meg å skue det som er blitt åpenbart ved din Penn.

Jeg bønnfaller deg, o du Herre over navnenes rike og jordens og himmelens formgiver, ved raslingen fra det guddommelige lotustre og ved din lifligste ytring som har grepet alle skapte tings virkelighet, om å oppløfte meg i ditt navn blant dine tjenere. Jeg er ham som på dagtid og på nattetid har søkt å stå foran din gavmildhets dør og å fremstå foran din rettferdighets trone. O Herre! Kast ikke fra deg ham som har klynget seg til din nærhets bånd, og berøv ikke ham som har rettet sine skritt mot din ypperste stilling,

herlighetens høyder og det øverste mål – den stilling der hvert atom roper ut i det mest veltalende tungemål og sier: “Jord og himmel, herlighet og herredømme tilhører Gud, den allmektige, den overmåte herlige, den mest gavmilde!”

– Bahá’u’lláh

Lovet være du, o Herre min Gud, for å ha ledet meg til din åpenbarings horisont og for å gi at jeg er blitt omtalt ved ditt navn. Jeg bønnfaller deg ved ditt forsyns dagstjernes vidtrekkende stråler og ved din barmhjertighets oseans brusende bølger, om å gi at min tale kan romme et spor av ditt eget opphøyede ords virkning, for således å tiltrekke alle skapte tings virkelighet. Mektig er du til å gjøre det du vil gjennom din underfulle og uforlignelige ytring.

– Bahá’u’lláh

Han er den uforlignelige!

Priset være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ditt mest opphøyede navn i den strålende prakts tabernakel og ved ditt ypperste ord i den altoverskyggende herlighets rike, om å beskytte denne tjener som gledesfylt har ledsaget deg, lyttet til tonene fra din røst og anerkjent dine bevis. Forunn ham så det gode både i denne verden og i den neste, og skjenk ham rettferdighetens stade i ditt nærvær, så hans føtter ikke må vike fra din overmåte herlige og mest opphøyde sti.

– Bahá'u'lláh

Han er den overmåte herlige!

Priset være du, o min Gud! Du kalte meg, og jeg svarte deg. Du tilkalte meg, og jeg hastet mot deg og trådte inn i din barmhjertighets skygge og søkte ly ved terskelen til din nådes dør. Du har næret meg,

o Herre, gjennom ditt forsyn, utvalgt meg for deg alene, skapt meg til din tjeneste og utpekt meg til å stå foran deg. Jeg bønnfaller deg ved ditt overmåte herlige navn og ved din skjønnhet som har brutt frem over ditt mest opphøyede vesens horisont, om å gjøre meg forbundet med deg, slik du hadde gjort i fordums tid, og ikke å skille meg fra deg. La deretter det som er deg verdig komme til syne hos meg, o min Gud. Du har i sannhet makt over alle ting.

– Bahá'u'lláh

O min Gud! O min Gud! Jeg bevitner at dette er din Dag som er blitt omtalt i dine bøker, dine epistler, dine salmer og dine tavler. På den har du åpenbart det som var skjult i din kunnskap og forvart i din usvikelige beskyttelses gjemme. Jeg bønnfaller deg, o verdens Herre, ved ditt største navn som har skaket menneskenes lemmer, om å bistå dine tjenere og dine tjenerinner i å bli standhaftige i din Sak og å reise seg i tjeneste for deg.

Sannelig, du er mektig til å gjøre hva du enn vil, og du holder alle tings tøyler i ditt grep. Du beskytter hvem du enn vil gjennom din makt og ditt herredømme. Og sannelig, du er den allmektige, den altbetvingende, den sterkeste.

– Bahá'u'lláh

La ham, med hensyn til sine anliggender, gjenta nitten ganger: “Du ser meg, o min Gud, at jeg er løst fra alt uten deg og klynger meg til deg. Led meg i alle mine anliggender til det som gavner meg til ære for din Sak og dine elskedes høye stade. Fiendenes voldsomme motstand vil sannelig vike for den største fremgang.

– Bahá'u'lláh

*Han er Gud, opphøyet er han,
maktens og storhetens Herre!*

O Gud, min Gud! Jeg takker deg til alle tider og priser deg under alle forhold.

I velstand er all pris din, o alle verdens Herre, og i dens fravær er all takknemlighet din, o attrå for dem som har anerkjent deg!

I motgang er all ære din, o du som er tilbedt av alle som er i himmel og på jord, og i prøvelser er all herlighet din, o du som trollbinder hjertene til dem som lengter etter deg!

I lidelse er all pris din, o du som er målet for dem som søker etter deg, og i velvære er all takksigelse din, o du hvis ihukommelse er forvart i deres hjerter som er deg nær!

I rikdom er all glans din, o Herre over dem som har viet seg til deg, og i fattigdom er all befaling din, o du som er håp for dem som anerkjenner din enhet!

I glede er all herlighet din, o du som er den eneste Gud, og i sorg er all skjønnhet din, o du som er den eneste Gud!

I sult er all rettferdighet din, o du som er den eneste Gud, og i metthet er all nåde din, o du som er den eneste Gud!

I mitt hjemland er alle gaver dine, o du som er den eneste Gud, og i landflyktighet er alle forordninger dine, o du som er den eneste Gud!

Under sverdet er all rundhåndethet din, o du som er den eneste Gud, og i hjemmets trygghet er all fullkommenhet din, o du som er den eneste Gud!

I det storslagne herskaps hus er all gavmildhet din, o du som er den eneste Gud, og i det ubetydelige støv er all gunstbevisning din, o du som er den eneste Gud!

I fengsel er all trofasthet din, o du som skjenker gaver, og i fangenskap er all evighet din, o du som er den evig forblivende Konge!

All gavmildhet er din, o du som er gavmildhetens Herre, og gavmildhetens Hersker og gavmildhetens Konge! Jeg bevitner at du skal prises i dine gjerninger, o du gavmildhetens kilde, og adlydes i dine befalinger, o du gavmildhetens hav, han som er alle rike gavers utspring, han som alle rike gaver vender tilbake til!

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Helliggjør mitt øye og mitt øre og min tunge og min ånd og mitt hjerte og min sjel og min kropp og hele mitt vesen fra å vende meg til noen annen enn deg. Gi meg da å drikke av det beger som er breddfullt av din herlighets forseglede vin.

– Bahá'u'lláh

FLERE BØNNER
åpenbart av 'Abdu'l-Bahá

O Herre!

Plant denne sarte spire i dine mangfoldige gavers hage, vann den fra din miskunnhets kilder, og gi at den må vokse til en fager plante ved utstrømningene av din gunst og nåde.

Du er den mektige og den sterke.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er den herligste!

O min barmhjertige Herre! Dette er en hyasint som har vokst i ditt velbehags hage og en kvist som har kommet til syne i den sanne kunnskaps frukthage. O gavmildhetens Herre, gi at den uavbrutt og til alle tider forfriskes ved din livgivende bris, og gjør den frodig, frisk og blomstrende gjennom utstrømningene fra din nådes skyer, o du gode Herre!

Sannelig, du er den overmåte herlige.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er Gud!

O du gode Herre! Vi er fattige barn, trengende og ubetydelige, og likevel er vi planter som har spirt frem fra din himmelske elv og ungsudd som springer ut i blomst i din guddommelige vår. Gjør oss friske og frodige ved utstrømningene fra din barmhjertighets skyer. Hjelp oss å vokse og utvikle oss gjennom strålene fra dine gode gaver, og forfrisk oss med den livgivende bris som blåser fra sannhetens enger. Gi at vi kan bli blomstrende trær fulle av frukt i kunnskapens frukthage, strålende stjerner som skinner over den evige lykkes horisont og strålende lamper som kaster lys over menneskehetens forsamling.

O Gud! Skulle din ømme omsorg bli forunt oss, ville hver og én av oss sveve som en ørn til kunnskapens tinder, men hvis vi ble overlatt til oss selv, ville vi bli fortært og synke ned i fortapelse og frustrasjon. Hva vi enn er, utgår vi fra deg, og foran din terskel søker vi tilflukt.

Du er giveren, den gavmilde, den overmåte kjærlige.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er Gud!

O du fullkomne Gud! La disse ungsudd som har vokst frem ved din ledelses elv, bli friske og frodige gjennom utstrømningene fra din ømme barmhjertighets skyer. Gi dem å bli opplivet av de milde vinder som blåser fra din enhets enger, og la dem bli gjenoppfrisket ved strålene fra virkelighetens sol slik at de uopphørlig kan vokse og gro og utvikle seg til blomster og frukter.

O Herre Gud! Skjenk forståelse til hver og én. Gi dem kraft og styrke og gjør dem i stand til å gjenspeile din guddommelige bistand og bekreftelse slik at de kan bli høyt ansett blant menneskene.

Du er den mektige og den sterke.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Herre!

Hjelp denne rikets datter til å bli opphøyet i begge verdener. Gi at hun vender seg bort fra denne

forgjengelige støvets verden og fra dem som har viet sine hjerter til den, og la henne ha samkvem og nær forbindelse med udødelighetens verden. Gi henne himmelsk kraft, og styrk henne gjennom Den hellige ånds ånde slik at hun kan reise seg for å tjene deg.

Du er den mektige.

– Abdu'l-Bahá

O du gode Herre!

Gi at disse trær kan bli Abhá-paradisets pryd. Gi dem å vokse ved din guddommelige nåde. Gjør dem friske og frodige, og stenk dem med himmelske duggdråper. Ifør dem kapper av strålende skjønnhet, og kron deres hoder med praktfulle blomster. Pryd dem med fagre frukter, og før dine søte dufter henover dem.

Du er giveren, den overmåte kjærlige, den mest strålende, den prektigste.

– Abdu'l-Bahá

Han er Gud!

O Gud, min Gud! Vi er barn som har diet den guddommelige kunnskaps melk fra din kjærlighets bryst og har fått tre inn i ditt rike fra pur ungdoms alder. Vi bønnfaller deg ved dagtid og nattetid idet vi sier: O Herre! Gjør våre trinn faste i din tro, vern oss i din beskyttelses borg, gi oss føde fra ditt himmelske bord, gjør oss i stand til å bli tegn på guddommelig ledelse og lamper som stråler av hederlig atferd, og hjelp oss ved kraften av englene fra ditt rike, o du som er ærens og storhetens Herre!

Sannelig, du er giveren, den barmhjertige, den medlidende.

– Abdu'l-Bahá

O du den underfulle nådes Herre!

Skjenk oss nye velsignelser. Gi oss vårens friskhet. Vi er ungsudd som er plantet av din gavmildhets

fingre og er blitt formet av din ømme hengivenhets vann og leire. Vi tørster etter din nådes levende vann og er avhengige av utstrømningene fra din gavmildhets skyer. Overlat ikke til seg selv denne lund som rommer våre lengtende håp, og hold heller ikke din miskunnhets regn tilbake fra den. Gi at det vil falle rikelig regn fra din barmhjertighets skyer slik at våre livs trær kan bære frukt og vi kan oppnå våre hjerters kjæreste ønske.

– Abdu'l-Bahá

O du fullkomne Gud! Jeg er et lite barn; gi at din kjærlige omsorgs bryst må bli det bryst som jeg har kjært; tillat meg å bli næret av din kjærlighets honning og melk; oppdra meg i din kunnskaps skjød, og skjenk meg edelhet og visdom mens jeg ennå er barn.

O du den selvbestående Gud! Gjør meg fortrolig med det usettes rike. Sannelig, du er den mektige, den sterke.

– Abdu'l-Bahá

O Herre! Vokt du de barn som er født på din Dag, som blir næret ved din kjærlighets bryst og fostret i din nådes skjød.

O Herre, de er sannelig unge skudd som vokser i din kunnskaps hager. De er grener som skyter knopper i din nådes lunder. Skjenk dem en del av dine rike gaver, gi at de trives og blomstrer i det regn som regner fra dine gavers skyer.

Du er sannelig den gavmilde, den milde, den medlidende!

– Abdu'l-Bahá

O Gud! Gi din gunst, og skjenk din velsignelse. Forunn din nåde, og gi en del av dine rike gaver. La disse menn bevitne oppfyllelsen av sine håp gjennom dette år. Send ned ditt himmelske regn, og gi av din rikdom og overflod. Du er den sterke, den mektige.

– Abdu'l-Bahá

Han er Gud!

O uforlignelige Herre! Priset være du for å ha tent dette lys i glasset til hærskaene i det høye, for å ha ledet denne troskapens fugl til Abhá-rikets rede. Du har forenet denne dyrebare elv med det mektige hav, du har sendt denne spredende lysstråle tilbake til sannhetens sol. Du har ønsket denne fjernhetens fange velkommen inn i gjenforeningens hage og ledet ham som lengtet etter å skue deg, til ditt nærvær i ditt strålende lyssted.

Du er den milde kjærlighets Herre, du er det lengtende hjertes ytterste mål, du er det kjæreste ønske for martyrens sjel.

– Abdu'l-Bahá

O min Gud, o min Gud! Sannelig, denne plante har båret sin frukt og står rak på sin stengel. Det har sannelig forbausset bøndene og foruroliget de misunnelige. O Gud, vann den med regn fra din

nådes skyer, og gi at den bærer rik grøde som tårner seg lik mektige åser i ditt land. Opplys hjertene med den stråle som skinner fra din enhets rike, la øynene opplyses ved å skue din nådes tegn, og gled ørene ved å høre melodiene fra dine bekreftelsers fugler som synger i dine himmelske hager, slik at disse sjeler kan bli lik tørste fisker som svømmer i din ledelses dammer og som gulbrune løver som streifer i dine gavers skoger. Sannelig, du er den gavmilde, den barmhjertige, den herlige, den velgjørende.

– Abdu'l-Bahá

Omedlidende Gud! O hærskares Herre! Priset være du for at du har foretrukket disse små barn fremfor de voksne og modne og gitt dem din særlige gunst. Du har veiledet dem. Du har vært god mot dem. Du har gitt dem opplysning og åndelighet. Gi oss din bekreftelse, slik at vi når vi vokser opp, kan delta i tjeneste for ditt rike, være årsak til at andre oppdras, brenne som strålende lys og skinne som

tindrende stjerner. Du er giveren, den velgjørende, den medlidende.

– Abdu'l-Bahá

O du mitt hjertes og min sjels elskede! Jeg har ingen annen tilflukt enn deg. Jeg lar ikke min stemme lyde ved daggry uten til ditt minne og din pris. Din kjærlighet omslutter meg, og din nåde er fullkommen. Mitt håp er i deg.

O Gud, gi meg til enhver tid et nytt liv, og gi meg hvert øyeblikk Den hellige ånds ånde slik at jeg kan forbli urokkelig i din kjærlighet, oppnå stor lykksalighet, fornemme det åpenbare lys og være i en tilstand av den største ro og underkastelse.

Sannelig, du er giveren, den tilgivende, den medlidende.

– Abdu'l-Bahá

O Gud, min Gud! Gi meg å drikke av dine gavers beger, og opplyls mitt ansikt med ledelsens lys. Gjør meg standhaftig på troskapens vei, hjelp meg å stå urokkelig i din mektige Pakt, og la meg bli regnet blant dine utvalgte tjenere. Åpne overflodens dører for mitt ansikt, forløs meg, og bistå meg fra himmelens skattkamre på måter som jeg ikke kan forestille meg. La meg vende mitt ansikt mot din gavmildhets åsyn og være fullstendig viet til deg, du som er barmhjertig og medlidende! Du er sannelig nådig og gavmild mot dem som står faste og standhaftige i din Pakt. All pris til Gud, alle verdners Herre!

– Abdu'l-Bahá

O min Gud! O du som utrustrer all rettmessig makt og rettferdig herredømme med vedvarende herlighet og evig styrke, med uforanderlighet og fasthet, med bestandighet og ære! Bistå du ved din himmelske nåde enhver regjering som opptrer rettferdig mot sine undersätter, og enhver herskende

myndighet som er utgått fra deg, og som skjermer de fattige og svake under sin beskyttelses banner.

Jeg bønnfaller deg ved din guddommelige nåde og uforlignelige gavmildhet om å bistå denne rettfærdige regjering, hvis myndighets tronhimmel er spredt over store og mektige land, og hvis rettfærdighets bevis er åpenbare i dens velstående og blomstrende områder. Hjelp, o min Gud, dens skarer, løft høyt dens bannere, la dens ord og dens ytringer ha innflytelse, beskytt dens land, øk dens ære, utbre dens omdømme, avslør dens tegn, og utfold dens fane gjennom din altbetvingende kraft og din strålende makt i skaperverkets rike.

Sannelig, du bistår hvem du enn vil, og du er sannelig den allmektige, den mektigste.

– Abdu'l-Bahá

O du gode Gud!

Fra Amerika, dette fjerne land, hastet vi til Det hellige land og styrte våre skritt mot denne velsignede plett. Vi nådde frem til de to velsignede og hellige terskler og mottok ubegrenset nåde derfra. Vi er nå kommet til Karmelfjellet, som er din hellige hage. De fleste av profetene vendte seg til deg i bønn på dette hellige fjell og samtalte med deg i den ytterste ydmykhet ved midnattstid.

O Herre! Vi er nå på dette velsignede sted. Vi trygler om dine uendelige gaver og lengter etter en frydefull og fredelig samvittighet. Vi higer etter fasthet i Pakten og søker ditt velbehag til vårt siste åndedrag.

O Herre! Tilgi våre synder og skjenk oss dine mangfoldige gunstbevisninger. Vern oss i ly av din beskyttelse. Vokt og ta vare på disse to små barn, og oppdra dem i din kjærlighets favn.

Du er den tilgivende, den strålende, den evig kjærlige.

– Abdu'l-Bahá

O du tilgivende Gud! Forlat min kjærlige mor hennes synder, tilgi hennes mangler, la ditt nådige forsyns blikk falle på henne, og gi at hun kan få adgang til ditt rike.

O Gud! Fra mitt livs tidligste dager oppdro og oppfostret hun meg, og likevel gav jeg henne ingenting tilbake for hennes slit og strev. Måtte du belønne henne ved å gi henne evig liv og gjøre henne opphøyet i ditt rike.

Sannelig, du er den tilgivende, giveren og den milde.

– Abdu'l-Bahá

26 BØNNER
åpenbart av 'Abdu'l-Bahá

Et utvalg bøtter utarbeidet av Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus og utgitt til minne
om hundreårsdagen for 'Abdu'l-Bahás bortgang.

Han er Gud.

O du som kretser i tilbedelse rundt det sted som også hærskaene i det høye kretser rundt! Løft dine hender i takknemlighet ved terskelen til den ene sanne Gud, og si: O du som er den høyeste higen for hver en glødende elsker! O du som leder hver en vandrende sjel! Du har begunstiget denne svakelige tjener med dine uendelige velsignelser og ledet denne ulykkelige og ringe tjener til din enhets terskel. Til disse uttørrede lepper har du løftet din kjærlighets levende vann, og til denne utslitte og visnede sjel har du gitt et nytt liv gjennom de milde vinder av guddommelig barmhjertighet. Jeg takker deg for å ha skjenket meg en del av din høyst nådige gunst og iført meg æren av å ha nådd frem til din hellige terskel.¹ Jeg trygler deg om en grenseløs andel av de milde gaver fra ditt Rike i det høye. Unn meg din bistand. Skjenk din nådige gunst.

– ‘Abdu’l-Bahá

1 Referanse til Bahá’u’lláhs gravmæle.

O du usette Venn! O du som er ettertraktet av alle i denne verden og den kommende verden! O du, den barmhjertige elskede! Disse hjelpeløse sjeler er betatt av din kjærlighet, og disse svake søker ly ved din terskel. Hver natt sukker og jamrer de i sin fjernhet fra deg, og hver morgen klager og gråter de på grunn av angrepene fra ondskapens folk. Hvert øyeblikk er de plaget av nye kvaler, og de kan knapt trekke pusten uten å bli hårdt prøvet av ondsinnede undertrykkes tyranni. Men priset være du, på tross av dette er de i fyr og flamme som et ild-tempel, og de skinner like strålende som sol og måne. De står urokkelige, som oppreiste faner, i Guds Sak og haster som tapre riddere inn på arenaen. De står i fullt flor som de yndigste blomster og er like fylt med glede som den smilende rose. Bistå derfor nådigst disse hellige sjeler ved din himmelske nåde som skjenkes fra ditt Rike, o elskede forsørger, og forunn disse helliggjorte vesener å tilkjennegi tegnene på den Høyeste. Du er den uendelig gavmilde, den medfølende, den all-barmhjertige, den medlidende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du makeløse og kjærlige Herre! Ennskjønt evne og dugelighet mangler, og det er uendelig vanskelig å holde ut i motgang, blir likevel dugelighet og evne skjenket av deg. O Herre! Gi oss evne og gjør oss dugelige, slik at vi kan utvise den største standhaftighet, forsake denne verden og alle dens folk, tenne din kjærlighets ild, og likesom lys brenne klart med en fortærende flamme og spre stråleglansen rundt omkring.

O Rikets Herre! Frels oss fra denne verden av fåfengte illusjoner, og led oss inn i uendelighetens sfære. La oss bli fullstendig befridd fra dette nedrige liv, og gjør oss velsignet med nåderike gaver fra Riket. Løs oss fra denne intethetens verden som gir seg ut som virkelighet, og skjenk oss evig liv. Gi oss glede og fryd, og begunstig oss med lykke og tilfredshet. Trøst våre hjerter, unn våre sjeler fred og ro, slik at vi kan nå frem til ditt nærvær i det vi stiger opp til ditt Rike, og kan fryde oss i sfærene foroven. Du er giveren, den gavmilde, den allmektige!

– ‘Abdu’l-Bahá

O min evig Elskede og min tilbedte Venn! Hvor lenge skal jeg forbli berøvet ditt nærvær, sårt plaget av min fjernhet fra deg? Til ditt himmelske Rikes tilfluktssteder før meg, og på skueplassen der ditt overjordiske kongerike viser seg, kast du ditt kjærlige blick på meg.

O allmektige Herre! Regn meg blant innvånerne av ditt Rike. Denne forgjengelige verden er min bolig; unn meg et bosted i den Stedløses verden. Til dette jordiske plan hører jeg; utgyt over meg stråleglansen fra ditt herlige lys. I denne støvets verden oppholder jeg meg; gjør meg til en beboer av din himmelske egn, så at jeg kan nedlegge mitt liv på din sti og oppnå mitt hjertes attrå, kan krone mitt hode med den guddommelige gunsts diadem og reise seiersropet «O Guds herlighet, du den herligste!»

– ‘Abdu’l-Bahá

O du kjærlige Herre! Disse sjeler er dine venner som har samlet seg og er henført av din kjærlighet. De er henrykket av din skjønnhets stråler og besnæret av dine moskus-duftende lokker. De har overgitt sine hjerter til deg og vandrer, ydmyke og hjelpeløse, på din sti. De har forsaket både venn og fiende og grepet fatt i din enhet, bøyd i tilbedelse foran deg.

De hørte hjemme i denne nedre verden; du ønsket dem velkommen i ditt Rike. De var som visnede planter i tapets og savnets ødemark; du gjorde dem til spirer i kunnskapens og forståelsens hage. Deres stemmer hadde stilnet; du fikk dem til å tale. De hadde mistet motet; du lot opplysning skinne over dem. De var som uttørret og gold jord; du gjorde dem til rosenhaver av indre betydninger. De var som barn i menneskehetens verden; du gjorde dem i stand til å oppnå himmelsk modenhet.

O du kjærlige! Forunn dem en trygg havn og et tilfluktssted i ly av din beskyttelse, og skjerm dem fra prøvelse og hjemsøkelse. Yt dem din usynlige hjelp og overdra til dem din usvikelige nåde.

O du kjærlige og elskede Herre! De er som legemet, og du er livets ånd. For sin friskhet og skjønnhet er legemet avhengig av åndens nåde. Derfor har de behov for dine bekreftelser og higer etter Helligåndens støttende kraft i denne nye åpenbaring. Du er den mektige. Du er giveren, forsørgeren, den gavmilde, den tilgivende. Du er den som skinner klart fra det usynlige Rike.

– ‘Abdu’l-Bahá

O guddommelige forsyn! Forvirrende vanskeligheter har oppstått og formidable hindringer har vist seg. O Herre! Fjern disse vanskeligheter og fremvis tegnene på din makt og kraft. Gi lettelser for denne trengsel og jevn ut vår vei på denne bratte sti. O guddommelige forsyn! Hindringene er ugjennomtrengelige, og til strev og påkjenninger føyer det seg uendelig med motgang. Der er ingen hjelper uten deg, ingen redningsmann uten deg. Alt vårt håp setter vi til deg, og i din omsorg overgir vi alle

våre anliggender. Du er den som fører an og fjerner hver vanskelighet, og du er den vise, den seende, den hørende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O barmhjertighetens Gud! O allmektige! Jeg er bare en maktesløs tjener, svak og hjelpeløs; dog har jeg blitt oppfostret i din nådes og gunsts skjermende ly, næret fra din miskunnhets bryst og oppdratt i din kjærlighets skjød. O Herre! Vel kan det være at jeg er fattig og trengende, men du gjør alle de trengende velstående gjennom din gavmildhet, mens alle de rike, når de er berøvet dine gunstbevisninger, sannelig er fattige og forlatt.

– ‘Abdu’l-Bahá

O guddommelige forsyn! Unn meg styrke til å bære denne tunge byrde, og gjør meg i stand til å ta godt vare på denne foræring, for så sterk

er prøvelsenes kraft og så fryktelig er stormen av hjemsøkelser at hvert fjell blir knust til støv, og den høyeste tind blir gjort til intet. Du vet godt at jeg i mitt hjerte ikke søker annet enn din ihukommelse og i min sjel ikke begjærer annet enn din kjærlighet. Oppreis meg til å tjene dine elskede, og la meg for alltid få være i tjeneste ved din terskel. Du er den elskende. Du er Herren av de mangfoldige gaver.

– ‘Abdu’l-Bahá

O guddommelige forsyn! Vekk meg og gjør meg bevisst. Gjør meg løsrevet fra alt uten deg, og la meg besnæres av kjærligheten til din skjønnhet. La de milde vinder fra Helligånden viftes over meg, og la meg lytte til kallet fra Abhá-riket. Skjenk meg himmelsk kraft, og tenn åndens lampe i mitt hjertes innerste kammer. Løs meg fra enhver binding, fri meg fra all tilknytning, så at jeg ikke nærer noe ønske uten ditt velbehag, eller søker noe uten ditt åsyn, eller betrer noen sti annet enn din sti. Gi at jeg kan gjøre

de uaktsomme oppmerksomme og de sovende våkne, at jeg kan frembære livets vann til disse som er såre tørste og bringe guddommelig helbredelse til dem som er syke og skrantne.

Skjønt jeg er ringe, fornedret og arm, er du dog min trygge havn og mitt tilfluktssted, min støtte og hjelper. Send ned din hjelp på en slik måte at alle kan bli forbløffet. O Gud! Du er sannelig den allmektige, den mektigste, giveren, foræreren og den altseende.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er Gud.

O Gud, min Gud! Jeg har rettet mitt ansikt mot deg, og bønnfaller om utstrømningene fra din helbredelses osea. Hjelp meg nådigst, o Herre, til å tjene ditt folk og helbrede dine tjenere. Om du virkelig hjelper meg, vil botemiddelet jeg tilbyr, bli en helende medisin for enhver sykelig, en dråpe av livgivende vann for hver som brenner av tørste, og en

lindrende salve for hvert lengtende hjerte. Om du ikke hjelper meg, vil det ikke bli annet enn en ren plage, og jeg vil neppe bringe helbredelse til en eneste sjel.

O Gud, min Gud! Hjelp og bistå meg gjennom din kraft til å helbrede de syke. Du er sannelig helbrederen, den tilfredsstillende, den som fjerner all smerte og sykdom, den som har herredømme over alle ting.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Herre! Unn meg et mål av din nåde og miskunnhet, din omsorg og beskyttelse, ditt ly og din gavmildhet, så mine siste dager kan utmerke seg over mine første og slutten på mitt liv åpne portalene for dine mangfoldige velsignelser. Måtte din hjertensgodhet og gavmildhet stige ned over meg hvert øyeblikk, og måtte din tilgivelse og barmhjertighet skjenkes meg med hvert åndedrag, helt til jeg, i den skjermende skygge av din oppreiste fane, til sist kan vende hjem til den høylovedes Rike. Du er giveren og den alltid kjærlige, og du er sannelig nådens og gavmildhetens Herre.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du forsørger, o du tilgivende! En nobel sjel har steget opp til virkelighetens Rike, og hastet fra den forgjengelige støvets verden hen til den evigvarende herlighets egn. Høyne stadet til denne nylig ankomne gjest, og ikle denne gamle tjener en ny og underbar kledning.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du makeløse Herre! Forunn denne sjel din tilgivelse og ømme omsorg, så at den må få adgang til dine mysteriers skjulesteder og kan få bli en nær følgesvenn i stråleglansens forsamling. Du er giveren, foræreren, den alltid kjærlige. Du er tilgiveren, den ømme, den overmåte kraftfulle.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er Gud.

O du tilgivende Herre! Disse tjenere var edle sjeler, og disse strålende hjerter ble opplyst og brakt til å skinne gjennom din ledelse. De drakk et breddfullt glass av din kjærlighets vin og gav øre til de evige mysterier som ble meddelt gjennom din kunnskaps melodier. De knyttet sine hjerter til deg, brøt seg løs fra fremmedgjørelsens snarer og grep fatt i din enhet. Gjør disse dyrebare sjeler til ledsagere for himmelens innvånere, og slipp dem inn i kretsen av dine utvalgte. Gjør dem fortrolige med dine mysterier i tilfluktsstedene i riket foroven, og nedsenk dem i lysenes sjø. Du er giveren, den lysende og den vennlige.

– ‘Abdu’l-Bahá

O guddommelige forsyn! Nedsenk faren og moren til denne tjener ved din terskel i din tilgivelses osea, og lutre og helliggjør dem fra enhver synd og overtredelse. Unn dem din tilgivelse og barmhjertighet, og skjenk dem din nådige forlatelse. Du er i

sannhet den unnskyldende, den alltid tilgivende, den som skjenker nåde i overflod. O du tilgivende Herre! Ennskjønt vi er syndere, har vi likevel satt vårt håp til ditt løfte og din forsikring. Ennskjønt vi er innhyllt i villfarelsens mørke, har vi likevel til alle tider holdt våre ansikter vendt mot dine nådige gunstbevisningers morgen. Gjør med oss som det sømmer seg din terskel, og overdra til oss det som er ditt hoff verdig. Du er den alltid tilgivende, den syndsforlatende, han som overser hver en mangel.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du kjærlige Herre! Hellige mitt hjerte fra all tilknytning, gled min sjel med gledens budskap. Fri meg fra tilknytning både til venn og fremmed, og la meg besnæres av din kjærlighet, slik at jeg kan bli deg fullstendig hengiven og fylles med glødende ekstase; slik at jeg ikke begjærer noe annet enn deg, ikke søker noen annen enn deg, ikke vandrer noen sti annet enn din og har samfunn kun med deg; slik at

jeg lik en nattergal må bli trollbundet av din kjærlighet og dag og natt sukke og klage og gråte og rope: “Yá Bahá’u’l-Abhá!”

– ‘Abdu’l-Bahá

O Herre! For en strøm av gavmildhet du har forunt oss, for en flom av overstrømmende nåde du har skjenket! Alle hjerter fikk du til å bli som ett eneste hjerte, og alle sjeler bandt du sammen til én eneste sjel. Du gav trege legemer liv og følelse, og du skjenket livløse skrotter bevissthet og ånd. Gjennom skinnende stråler utgytt av den all-barmhjertiges dagstjerne har du inngitt disse støvets atomer synlig eksistens, og gjennom bølgene på enhetens hav har du fått disse flyktige dråper til å svulme og bruse.

O du allmektige som inngir hvert strå fjellets kraft og gjør hvert støvkorn i stand til å avspeile herligheten til den glitrende sol! Forunn oss din ømme nåde og gunst, så vi kan reise oss for å tjene din Sak og ikke være forlegne i møte med jordens folk.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du allmektige Herre! Vi blir alle holdt i din makts kraftige grep. Du er vår støtte og vår hjelper. Forunn oss din ømme miskunnhet, skjenk oss dine milde gaver, åpne nådens portaler og kast ditt velvillige blikk på oss. La en livgivende bris blåse over oss, og forfrisk våre lengtende hjerter. Opplyls våre øyne og la våre hjerters hellige lund bli til misunnelse for hver en blomstrende løvsal. Fryd hver sjel og gled hver ånd. Åpenbar din urgamle kraft og manifester din store makt. Gjør menneskesjelens fugler i stand til å stige til nye høyder, og la dine fortrolige i denne nedre verden favne ditt Rikes mysterier. Gjør våre trinn faste og gi oss standhaftige hjerter. Vi er syndere, og du er den alltid tilgivende. Vi er dine tjenere, og du er den suverene Herre. Vi er hjemløse vandrere, og du er vår havn og tilflukt. Hjelp oss nådigst og bistå oss så vi kan spre dine sødmefylte dufter og opphøye ditt ord. Høyne stedet til den ubemidlede, og skjenk din uuttømmelige skatt til de trengende. Forunn de svake din styrke, og overfør himmelsk kraft til den svakelige. Du er forsørgeren, du er den nådige, du er Herren som styrer alle ting.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er den helligste, den herligste.

I Guds navn, den medlidende, den barmhjertige!
Priset være Gud, Herren over alle verdener!

O Herre min Gud, min havn og min tilflukt!
Hvordan kan jeg, selv med de mest underfulle ord
for forherligelse eller med de mest veltalende oder med
lovprisning, på en passende måte komme deg i hu, o
du allmektige og tilgivende, når jeg er meg bevisst
at tungen til ethvert veltalende menneske famler, og
at hvert uttrykk for lovprisning fra både menneskets
penn og tunge ender i full forvirring i sitt forsøk på å
herliggjøre kun ett av tegnene på din allmektige styrke
eller å opphøye ett eneste ord som er blitt skapt av deg?
Ja, vingene til menneskesinnes fugler brister i sitt
forsøk på å stige opp til din guddommelige hellighets
atmosfære, og de fåfengte forestillingers edderkopper
makter aldri å veve sine spinkle nett på de høyeste
topper av din kunnskaps tronhimmel. Ingen utvei
har jeg, annet enn å anerkjenne min maktesløshet og
tilkortkommenhet, og ingen bolig er det for meg uten

i fattigdommens og berøvelses dyp. Sannelig, manglende evne til å begripe deg er forståelsens essens; å bekjenne sin tilkortkommenhet er det eneste middel for å oppnå ditt nærvær, og å innrømme sin fattigdom er kilden til sann rikdom.

O Herre! Bistå nådigst meg og dine oppriktige tjenere i vår tjeneste til din opphøyede terskel, styrk oss i våre bønner til den guddommelige hellighet, og gjør oss i stand til å være ydmyke og underdanige foran din enhets dør. Gjør mine trinn faste på din sti, o min Herre, og opplys mitt hjerte med de glitrende stråler som skinner fra dine mysteriers himmel. Forfrisk min ånd med den bevegende bris som blåser fra din tilgivelses og forlatelses paradiset, og gled min sjel med den livgivende pust som spres fra din hellighets enger. La mitt ansikt lyse over din enhets horisont, og gi at jeg kan bli regnet blant dine treller som er urokkelige og trofaste.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Herre, vår Gud! Vi er hjelpeløse; du er Herren av styrke og kraft. Vi er skrøpelige; Du er den allmektige, den aller herligste. Vi er fattige; du er den altbesittende, den overmåte gavmilde. Bistå oss nådigst i vår tjeneste for din hellige terskel, og hjelp oss med din styrkende nåde til å tilbe deg ved demringsstedene for din lovprisning. Gjør oss i stand til å spre dine hellige dufter blant skapningene, og styrk våre lender til å tjene deg blant dine tjenere, så at vi kan lede alle nasjoner til Ditt største navn og lede alle folk til breddene av din enhets herlige osean.

O Herre! Befri oss fra tilknytning til verden og dens folk, fra fortidens overtredelser og fra plager som kan komme, så at vi kan reise oss for å opphøye ditt ord med den ytterste glede og utstråling, og feire din lovprisning natt og dag, slik at vi kan kalle alle folk til ledelsens vei og pålegge dem å være rettskafne, og slik at vi kan fremsynge din enhets vers over hele verden. Mektig er du til å gjøre det som deg behager. Du er sannelig den allmektige, den mektigste.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er Gud.

O du vennlige og elskede Herre! Disse venner forlyster seg med Paktens vin og vandrer i din kjærlighets villmark. Deres hjerter fortæres i flammene av fjernhet fra deg, og de higer ivrig etter åpenbaringen av din store prakt. Åpenbar for dem fra ditt usynlige Rike, fra den usette verden, din nådes lysende herlighet, og utgyt over dem din gavmildhets stråler. Utsend hvert eneste øyeblikk en ny velsignelse, og åpenbar enda en gunstbevisning.

O guddommelige forsyn! Vi er svake, og du er den mektige. Vi er små maur og du er kongen i herlighetens rike. Skjenk din nåde og overfør til oss vår del av dine gaver, slik at vi kan tenne en flamme og spre dens stråleglans, så at vi kan fremvise styrke og være til tjeneste. Gi at vi kan bringe opplysning til den mørke jord og åndelighet til denne forgjengelige støvets verden. La oss ikke hvile et eneste øyeblikk eller tilsmusse oss med dette livets forgjengelige ting. Gjør oss i stand til å berede en ledelsens bankett, til å

skrive kjærlighetens vers med vårt livsblod, til å legge frykt og fare bak oss, til å bli fruktbare trær og til å få menneskets fullkommenheter til å vise seg i den flyktige verden. Du er i sannhet den overmåte rundhåndede, den mest medlidende, den alltid tilgivende, den syndsforlatende.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er den overmåte herlige.

O Herre, min konge, min hersker, mitt overhode! Jeg kaller på deg med min tunge, mitt hjerte og min sjel, og sier: Ikle denne tjener din omsorgs kappe, din aldri sviktende bistands kledebon og din beskyttelses rustning. Hjelp ham til å nevne deg ved navn og å opphøye dine dyder blant folk, og løs hans tunge for å ytre din forherligelse og lovprisning i hver forsamling som holdes for å feire din enhet og hellighet. Du er i sannhet den mektige, den kraftfulle, den overmåte herlige, den selvbestående.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min vennlige Herre, o du som er den mitt hjerte og min sjel begjærer! Overøs dine venner med din miskunnhet, og forbarm deg over dem med din usvikelige kjærlighet. Vær du til lindring for dine glødende elskere, og en venn, en trøster og en kjærlig ledsager til dem som higer etter deg. Deres hjerter er oppflammet av din kjærlighets ild, og deres sjeler er fortært av deres brennende hengivenhet til deg. De lengter, alle som en, etter å ile hen til kjærlighetens alter, så de villig kan gi sitt liv.

O guddommelige forsyn! Unn dem din gunst, led dem rett, hjelp dem nådigst til å vinne åndelig seier, og tildel dine himmelske påskjønnelser. O Herre, bistå dem ved din velgjørenhet og nåde, og gjør deres strålende ansikter til ledelsens lamper i forsamlinger som er viet kunnskapen om deg, og til tegn på himmelsk gavmildhet i forsamlinger der dine vers blir utlagt. Du er sannelig den barmhjertige, den overmåte gavmilde, den hvis hjelp alle mennesker trygler om.

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er den overmåte herlige, den mest strålende.

O gudommelige forsyn, o tilgivende Herre! Hvordan kan jeg noensinne synge din pris på en passende måte eller tilbe og forherlige deg nok? En hvilken som helst tunges beskrivelse av deg er rett og slett en feiltagelse, og en hvilken som helst penns avbildning av deg beviser kun det idioti det er å gi seg i kast med en slik formidabel oppgave. Tungen er bare et redskap sammensatt av elementer; stemme og tale er intet annet enn tilfeldige egenskaper. Med det instrument som er den jordiske stemme, hvordan kan jeg da fremføre lovprisningen av ham som verken har en likemann eller noen skikkelse? Alt jeg kan si eller søke er begrenset av det menneskesinnet kan begripe, og er omfattet av menneskeverdenens bånd. Hvordan kan menneskets tanke noensinne bestige den gudommelige hellighets tinder, og hvordan kan de fåfengte forestillingers edderkopp noen gang veve sin spinkle vev av ørkesløse innbilninger i din hellighets tilfluktssteder? Intet kan jeg gjøre, annet enn å

vitne om min maktesløshet og bekjenne min egen fallitt. Du er i sannhet den som er den altbesittende, den utilgjengelige, den som er uendelig opphøyet over deres begripelse som er utstyrt med forstand.

– ‘Abdu’l-Bahá

O guddommelige forsyn, du som er den alltid tilgivende! O du allmektige Gud, du er den nådige! La denne din kjært elskede tjener dvele i din herlighets skygge, og forunn dette ulykkelige og ydmyke menneske å lykkes og å blomstre i din miskunnhets forgård. Gi ham å drikke av din nærhets kalk, og la ham hvile i skyggen av Det velsignede tre. Gi ham æren av å oppnå ditt nærvær, og skjenk ham evig salighet. Bistå nådigst denne edle sjels overlevende avkom til å følge i sin kjære fars fotspor, til å fremvise hans karakter og atferd blant menneskene, til å følge din sti, søke ditt velbehag og ytre din lovprisning. Du er den alltid kjærlige Gud, gavmildhetens Herre.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du uforlignelige Gud! Vi er dine ydmyke tjenere, og du er den overmåte herlige. Vi er syndere og du er den alltid tilgivende. Vi er fanger, fattige og ringe, og du er vårt ly og vår hjelp. Vi er små maur og du er majestetens Herre, som troner i den høyeste himmel. Beskytt oss som tegn på din nåde, og hold oss ikke tilbake fra din omsorg og bistand. O Herre! Dine prøvelser er sannelig hårde; de kan ødelegge selv stålsatte grunnmurer. Beskytt og styrk oss; gi oss oppmuntring og gled vår hjerter. Hjelp oss nådigst å tjene din hellige terskel slik 'Abdu'l-Bahá gjør det.

– 'Abdu'l-Bahá

Han er Gud.

O Gud, min Gud! Med den største beskjedenhet og iver, med ydmykhet og hengivenhet bønnfaller jeg deg med min tunge og mitt hjerte, med min ånd og min sjel, med mitt sinn og min bevissthet om å oppfylle de inderligste ønsker, bestemme de

mest fortjenestefulle gjerninger, og å forordne all ære og fullkommenhet, gunst og skjønnhet, velstand og frelse for denne familie, som har ilt til din skjermende skygge ved frembruddet av denne strålende morgen og søkt tilflukt i din trygge havn og mektige festning. Sannelig, disse sjeler gav akt på din kallen, nærmet seg din terskel, ble oppflammet av din kjærlighets ild, og ble henført av din hellighets åndedrag. De var urokkelige i sin tjeneste for din sak, ydmyke for ditt åsyn, og edle under din skjermende skygge. De har et godt ry som bærere av ditt navn blant ditt folk og de taler om deg blant dine tjenere.

O Gud, min Gud! Opphøy dem i din urgamle herlighet, bær dem i storhetens rike, bistå dem med hærskaene av dine nådegaver på denne Dag. O Herre, min Gud! Oppreis deres banner, forunn dem en enda større del av din beskyttelse, spre deres tegn viden om, og øk deres utstråling slik at de kan bli glasset i dine mangfoldige gunstbevisningers lampe og spredere av din miskunnhet og gaver.

O Herre, min Gud! Vær du deres ledsager i deres

ensomhet, og i deres stunder av engstelse omkrans dem med din hjelp. Viderefør til dem din Bok, og skjenk dem en stor andel av dine gaver og foræringer. Du er sannelig den mektige, den kraftfulle, den nådige, den rause, og sannelig, du er den barmhjertige, den medlidende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du Herre, så rik av nåde,
o du som vil meg vel,
du hvis kunnskap favner mitt innerste hjerte og sjel!

Ved morgentid trøster ingen min sjel uten du;
og ingen kjenner som du min sorg og gru.

Det hjerte som bare et øyeblikk
har lært din nevnelse å kjenne
søker ingen venn
uten den smertelige lengten etter deg alene.

Visnet være det hjerte som ikke sukker etter deg,
blindet det øye som ikke gråter for deg!

I alle mine timer i mørkets dyp,
o du Herre med makt,
er det din ihukommelse
som skjenker mitt hjerte lys og prakt.

Pust inn din ånd i meg – gi meg den ære –
så det som aldri har vært, alltid vil være.

Ta ikke i betraktning vår fortjeneste og verdi,
o gavmildhetens Herre,
men snarere den nåde som bare du kan gi.

Med brukket vinge kan disse fugler neppe fly;
Men med nye vinger fra deg
kan de stige opp mot ditt miskunns sky.

– ‘Abdu’l-Bahá

Bahá'í
FORLAG